Spirit of Bosnia / Duh Bosne
An International, Interdisciplinary, Bilingual, Online Journal
Međunarodni, interdisciplinarni, dvojezični, online časopis

PET MJERA ZLATA

Branislav Antov Mikulić

Ima u omiljenoj knjizi moje mame, Knjizi nad knjigama, jedna čudna priča o novcu (Matej 25: 14-30) . Kada je prvi put pročitah, ima tome sijaset godina, doimala mi se previše jednostavnom, pa čak i naivnom. Povrh toga, temom mi se činila posve neprikladnom za ozbiljno štivo koje je, po vjerovanju, sami Bog diktirao u uho spisatelju.

Priča govori o tri sluge kojima je gospodar, koji je krenuo na dug i dalek put, povjerio njegovo blago. Jednome je dao pet vrećica zlatnika, drugome dvije, a trećemu jednu. Kada se vratio s puta, upitao je sluge: 'Šta uradiste sa mojim blagom?' Prvi reče da ga je stavio u promet i tako udvostručio. Drugi pruži isti odgovor. Njih gospodar obilato nagradi davši im da vladaju sa isto toliko gradova u njegovu kraljevstvu. Treći pak odgovori da je od straha da ne izgubi povjereno mu blago, iskopao rupu i zatrpao ga u zemlju. Duboko, da ga niko ne nadje. Čuvši to, gospodar se razljuti i ukori ga. 'Zašto novac nisi bar uložio kod novčara, da ga kada se vratim dobijem nazad sa prinosom? ' Potom ga utamniči.

Priča mi se u prvi mah učini nezanimljivom, bez posebne poruke koju očekujemo u tako posebnoj knjizi. U stvari, pomislih da bi priča bolje pristajala u neku slikovnicu kojom se predškolska djeca uvode u osnovne principe ekonomije, u udžbenik za domaćice koje kane da se okušaju u berzanskim igrama ili u priručnik za investitore iz Sjeverne Koreje. Zaklopih knjigu koja me po ko zna koji put iznevjeri, a priču tako bezličnu i nesadrzajnu , brzo zaboravih.

Kasnije, mnogo kasnije pročitah je opet. Pročitah je kroz novu prizmu, kroz optiku koju sam dobio lutajući svudnaokolo tražeci odgovor na vjeru u nadnaravno, na ufanje u neopipljivo i nevidljivo. I polako je počinjah razumijevati. Meni se pokaza da je to je priča o ljubavi, a ne o novcu. Priča o ljubavi koju oličava Bog, onaj kako ga ja hoću vidjeti, moj privatni Bog. Ja vjerujem da nas je stvorio da ljubimo ljubeći nas. On nas i danas dariva, svakodnevno nas grli i nudi nam radost bezgraničnu.

Ja vidjeh i vidim Boga u toj prastaroj priči o novcu. On je glavni njen lik. On je taj koji nam podade blago, najveće što postoji. On nam dade i daje ljubav, to čudesno blago, jedino bogatstvo koje se dajući vraća, a dijeleći umnožava. Dade nam ljubav ogromnu, nekome punu vreću, nekome dvije, a nekome pet ili još više, ali ne da je sebično čuvamo za sebe, već da bismo je širili i umnožavali darujući je drugima oko nas,

nesebično i bezusovno. Ljubeći i mi ćemo biti voljeni. Primićemo zauzvrat obilje ljubavi, još više, punu mjeru, nabijenu do vrha da se presipa …. i u nedogled će tako rasti ljubav davana i primana sve dok potpuno ne ovlada svijetom. Dok sve ne postane JEDNO: Ljubav ili Bog, meni svejedno.

The preceding text is copyright of the author and/or translator and is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported License.